

“De dienst der offerande in de Nieuw Testamentische Gemeente”

(deel 1-7)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af.

Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

“De dienst der offerande in de Nieuw Testamentische Gemeente”

(deel 1-7)

De dienst der offerande in de Gemeente van Jezus is een verwaarloosd onderwerp geworden en daarom is het nodig, dat de gelovigen weten, dat het brengen van geestelijke offers noodzakelijk is. Want de vijand heeft erg groot belang bij, dat deze dienst der offerande niet meer gekend wordt in de Gemeente.

Daartoe willen wij eerst lezen 1 Petr. 2:1-10 *“Legt dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij, en verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid, indien gij geproefd hebt, dat de Here goedertieren is. En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus.*

Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoots en een rots der ergernis, voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn.

Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen”.

Uit dit Schriftgedeelte zien wij duidelijk, hoe al de gelovigen, die tot de Nieuw Testamentische Gemeente behoren, geroepen zijn om een heilig priesterschap te vormen, in tegenstelling tot de Gemeente van het Oude Verbond, Israël, waar alleen uit de stam Levi tot het priesterschap geroepen werden.

Zo zien wij, hoe alle gelovigen van de Nieuw Testamentische Gemeente tot priesters en dus ook tot priesterdienst geroepen zijn. Ook in **Openbaring 1:5b-6** zien wij, hoe alle gelovigen in Jezus door Hem tot priesters gemaakt zijn. *“Hem, die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed – en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt – Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden! Amen”.*

En in **Openb. 5:9-10** lezen wij *“En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt (ons) voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde”.*

Wij zijn nu nog geen koningen, dat komt straks pas als de Gemeente in heerlijkheid opgenomen is. Maar wel zijn wij reeds priesters, zoals deze Schriftgedeelten het ons duidelijk aantonen. Welnu, als wij tot priesters gemaakt zijn door Jezus, dan moeten wij ook een priesterdienst vervullen, want een priester zonder een priesterdienst, dat zou een dwaasheid zijn.

Maar een priester kan geen priesterdienst vervullen, tenzij hij offers brengt. Bij de priesterdienst hoort onverbrekkelijk het brengen van offers en een priester, die geen offers brengt is een priester, die zijn dienst niet vervult. Zo vinden wij dat staan in **Hebreeën 8** van de Heer Zelf als Hogepriester, maar dat geldt ook voor de priester.

Wij lezen in **Hebr. 8:3** *“Want iedere hogepriester treedt op om gaven en offers te brengen, en om die reden was het noodzakelijk, dat ook deze iets had om te offeren”.* Zelfs Jezus had nooit Hogepriester kunnen zijn, als Hij niet iets had om te offeren. En wij weten, wat Hij geofferd heeft, namelijk Zichzelf en dat doet Hij nog steeds.

Want er is een verkeerde gedachte en leer, dat de dienst der offerande opgehouden zou zijn op het kruis van Golgotha. Neen, daar is Hij pas in waarheid begonnen. Jezus heeft daar het grote offer gebracht,

“De dienst der offerande in de Nieuw Testamentische Gemeente”

(deel 1-7)

maar dacht u dat Hij nu geen offers meer zou brengen? Want anders zou Hij geen Hogepriester kunnen zijn.

Zo zien wij duidelijk, dat als wij Jezus toebehoren, doordat wij gekocht en betaald zijn met het bloed van Gods eigen Zoon, dan heeft Hij ons tot priesters gemaakt. Maar dan hebben wij ook een priesterdienst te vervullen, die bestaat uit het brengen van offers. En als wij dat niet doen, dan vervullen wij onze priesterdienst niet en dat is een heel ernstige zaak. En de duivel is het er alles aan gelegen, dat wij dat niet zullen doen.

In 1 Petr. 2:5 staat het toch **“en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus”**.

Als wij kinderen van God zijn, dan zijn wij geroepen om priesterdienst te vervullen, tot het brengen van geestelijke offers. En als wij dat niet doen, dan zijn wij ongehoorzaam. En dat kan door onkunde zijn, omdat het niet geleerd wordt.

Wat zijn nu geestelijke offers en wat is de dienst der offerande? Dat moet ons geleerd worden. Maar vele knappe theologen zeggen, dat zij eigenlijk niet weten, waar de offerdienst vandaan gekomen is. Wel, dan is hun verstand erg verduisterd! Want weet u, waar de offerdienst vandaan gekomen is?

Van God Zelf. Trouwens, er bestaat niets of het heeft zijn bestaan in God! Noch de mens, noch de duivel kan iets origineels bedenken. En vanuit de Bijbel weten wij, dat God het offeren aan Adam en Eva al direct geleerd heeft en Hij doet dit nog dagelijks aan het hele nageslacht van Adam. Jezus zegt in Joh. 6:45 **“En zij zullen allen door God geleerd zijn”**. Wij moeten aan de voeten van Jezus zitten en daar krijgen wij alles onderwezen, want Hij onderwijst ons door Zijn Woord en Geest.

De discipelen en apostelen hoorden Jezus eens bidden en zij als vrome Joden hadden heel wat bidden van hun Schriftgeleerden en hun ouders geleerd, dus van de mens, maar toen zij Jezus hoorden bidden, kwamen zij bij Hem en zeiden: **“Heer leer ons bidden”**. En toen leerden zij pas bidden. Zo moeten wij alles van de Heer leren en ook de dienst van het brengen van offers.

Wat zijn nu offers en wat is de offerdienst?

Om hier een duidelijk begrip over te krijgen, moeten wij eerst de betekenis van de woorden leren kennen. Ons Nederlandse woord voor **“offer”** is een afleiding van het Latijnse woord **“offerre”** en dat betekent: geven, aanbieden en brengen. Het komt ons niet zo helemaal onbekend voor, want denk maar eens aan een offerte maken, dat betekent een aanbieding doen. Er zijn in het Hebreeuws verschillende woorden, die allen een bepaalde zijde van de betekenis van het offer ons leren.

Allereerst het woord **“mincha”**, wat eenvoudig betekent **“gave”**. Het volgende Hebreeuwse woord, wat het meest in het Oude Testament gebruikt wordt, is **“korban”**. U vindt dit ook in het Nieuwe Testament in Marc. 7:11 **“Maar gij zegt: Indien een mens tot zijn vader of moeder zegt: Het is korban, dat is, offergave, al wat gij van mij had kunnen trekken”**. Dat Hebreeuwse woord **“korban”** betekent: **“doen naderen”**, **“naderbij brengen”** of **“doen komen”**.

Het volgende Hebreeuwse woord, wat heel weinig voorkomt en wat voor ons niet van zo'n grote betekenis is, is **“zebach”**, dat letterlijk **“slachtoffer”** betekent.

Het laatste en meest belangrijke Hebreeuwse woord voor offer is **“olah”**, wat alleen gebruikt wordt voor het brandoffer, dat ook het hoofdoffer is, want het is de grondslag voor alle andere offers. Het woord **“olah”** betekent: **“het opgaande”**, **“het opstijgende”**. En dat is van geweldige betekenis, want van het brandoffer mocht nooit de priester noch de offeraar eten, maar dat moest in zijn geheel opgaan tot God. Het werd in zijn geheel verbrand en steeg dus met rook en geur op tot God. En daarom dat woord **“opgaande”**, **“opstijgende”**, wat een veel diepere zin heeft. Tot zover de namen en hun betekenis.

“De dienst der offerande in de Nieuw Testamentische Gemeente”

(deel 1-7)

Nu komen wij bij het wezen van de naam.

Wij hebben dus gezien, dat zowel het woord **“offer”** als **“mincha”** geven of gave betekent. Het geven behoort bij het wezen van God. Is God niet de goede Gever van alles? En dat geven van God culmineert juist in het offer en daarom is ook het offeren het wezen van God.

Dat laat de Schrift ons zien, bijvoorbeeld in **2 Cor. 9:15**, waar staat **“Gode zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave”!** En daar bedoelt de Heilige Geest niet een bepaalde gave mee, maar alles wat God geeft, is een onuitsprekelijke gave. Jezus getuigt dit in **Joh. 4:10**, waar Hij de Samaritaanse vrouw antwoordt met **“Indien gij wist van de gave Gods en wie het is”**. En dat krijgt zijn hoogste openbaring in **Joh. 3:16** **“Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft”**.

En in die Zoon geeft Hij al het andere: het eeuwige leven, de Heilige Geest, vrede, vreugde en nog veel meer. Dankt God voor Zijn onuitsprekelijke gave! Want het zijn alle genade gaven Gods. Ziet u, dat het hele wezen van God gegeven is en dat dát juist in het offeren openbaar gaat komen.

In **Romeinen 8** vinden wij een getuigenis van het woord geven, hoever dat geven van God gaat. Het gaat hier dus om het wezen van het offer te leren kennen. In **vers 32** lezen wij **“Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen (niet gegeven, maar...) overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken”?** Ja, hier hebben wij de **“mincha”** Gods. En dit is getuigenis van God de Vader en het getuigenis van God de Zoon is niet anders.

Laat de Schrift ook hiervan getuigen. In **Matt. 20:28** zegt Jezus **“gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen** (daar hebben wij de priesterdienst) **en zijn leven te geven als losprijs voor velen”**.

Nog een getuigenis in de Schrift vinden wij in **Titus 2:13b-14** **“Christus Jezus, die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid”**. Ziet u, dat Jezus Zichzelf geeft. Hier zien wij de dienst der offerande, die wij van de Heer geleerd moeten krijgen en waartoe wij geroepen zijn. Wij zijn geroepen om ons zelf radicaal te gaan geven. Maar dit wordt niet meer geleerd. Toch heeft het Nieuwe Testamentische Gemeente ook een priesterdienst te verrichten.

Een volgend getuigenis vinden wij in **Joh. 6:32**, hoe Jezus van de Vader getuigt, wat God geeft. **“Jezus zeide dan tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel”**.

Maar in **Joh. 6:51** geeft Jezus getuigenis, hoe Hij geeft, want dan zegt Jezus **“Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld”**. Ziet u, de dienst der offers, is gegeven.

Wat leren wij hieruit? Dat wij het wezen van de offers en de offerdienst goed moeten verstaan. En nu hebben wij het eerste punt A ervan gezien, namelijk het wezen van de offerande en van de offer geven is en hoe ver dat gaat. Jezus gaf Zijn leven, de Vader gaf Zijn Zoon en wat betekent dat voor ons?

Dat wij moeten gaan leren om het wezen van het offeren te verstaan. God geeft het allerbeste, God geeft het meest kostbare, God geeft het hoogste, wat Hij bezit en dat is Zijn Zoon en Zijn Geest, want dit is Zijn leven. En hetzelfde zien wij immer ook in de Zoon van God. Die geeft ook het allerbeste, wat Hij heeft, Zichzelf. En dat is de offerdienst, het ware wezen van het offeren.

Wij hebben nu punt A gehad en krijgen nu punt B.

Wij hebben al gezien, dat het woord offer ook betekent aanbieden en dat is nu het wondere, dat die verschillende betekenissen van woorden niet een tegenstelling zijn, maar als het ware elkaar aanvullen. Is het Evangelie der genade niet de meest wonderlijke en hoogste aanbidding Gods. Is er ooit van zulk een offerte gehoord?

“De dienst der offerande in de Nieuw Testamentische Gemeente”

(deel 1-7)

Het Evangelie der genade is en aanbidding Gods aan de gevallen men, die het niet waard is en die onwaardige ligt niet alleen dood in de zonden en overtredingen, maar hij is ook een Godslasteraar. En die mens krijgt de hoogste en wonderbaarste aanbidding Gods door het Evangelie der genade. In dat Evangelie biedt God ons het eeuwige leven in Zijn Zoon Jezus aan. Is dat niet een wonderbare aanbidding?

Maar daarvoor moest God Zijn Zoon geven. En wij zullen straks zien, dat ook wij zijn geroepen om met dat Evangelie der genade priesterdienst te verrichten door het aan te bieden aan anderen. Want dat aanbieden is een offer. En ook wij moeten deze aanbidding doen, die wij zelf eerst verkregen hebben van God. Daar zijn wij toe geroepen, om Zijn getuigen te zijn van dat Evangelie der genade. Maar dat moeten wij dan zo brengen, dat wij als het ware ons leven daarbij geven. Het Evangelie der genade is de meest wonderlijke aanbidding Gods.

Nu krijgen wij punt C.

Wij hebben ook gezien, dat offer brengen betekent, naderbij brengen. Wij leren van God, hoe Hij deze dienst der offers verricht. In **Hebr. 1:6** lezen wij **“En wanneer Hij (God de Vader) wederom de eerstgeborene in de wereld brengt”**. God brengt Zijn Zoon als een offer in de wereld. Een offer moet je niet komen gaan halen, dan moet gebracht worden.

God brengt Zijn Zoon in deze boze, duivelse, demonische wereld, die Hem haat. En Hij wist, dat daar Zijn Zoon gesmaad, bespot, gehoond en tenslotte, verworpen zou worden en aan het kruis genageld zou worden.

En toch brengt God Zijn Zoon in deze wereld voor onze redding. In **Hebr. 9:14** zien wij, wat de Zoon brengt. **“hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen”**? De Vader brengt de Zoon in deze wereld en de Zoon brengt zichzelf als een smetteloos offer weer aan God, maar voor ons. Ziet u dat offeren brengen betekent.

In **Hebr. 7:27** vinden wij de volgende stap. **“die niet, gelijk de hogepriesters, van dag tot dag eerst offers voor zijn eigen zonden behoeft te brengen en daarna voor die van het volk, want dit laatste heeft Hij eens voor altijd gedaan, toen Hij Zichzelf ten offer bracht”**.

En als laatste **1 Petr. 3:18** **“Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen”**. Ziet u, dat het brengen heel wat betekenissen heeft. De Vader brengt de Zoon in de wereld, dat is het offer van de Vader. De Zoon brengt Zichzelf als een smetteloos offer aan God en offert Zich voor ons.

Waarom? Om ons te brengen tot God. Dat betekent het woordje brengen. Ieder offer moet ons nader brengen tot God. Zo zien wij het hier. Dat is nu de zin en het wezen van het offer.

En nu krijgen wij het volgende punt D.

Wij hebben met elkaar gezien, dat het woordje korban het meest gebruikt Hebreeuwse woord in de Schrift is voor offer en betekent allereerst doen naderen of naderbij komen. Hieruit leren wij nu, wat het grote doel is van de offerdienst en het brengen van offers, namelijk het doen naderen tot elkaar.

In de eerste plaats, dat alle schepselen naderbij gebracht worden tot God, maar dan ook tot elkaar en dat wordt door de offerdienst verkregen. Dat is het doel van de offerdienst en het brengen van offers. Hoe groot is dit doel? Hoe is God nader tot ons gekomen? God nadert door Zijn offer tot ons. Waarom? Opdat wij tot Hem zullen naderen. En nu zijn wij geroepen als priesters om offerdienst te doen. Waarom? Opdat wij door het offeren meer naderen tot God, maar ook tot elkaar en ook om anderen tot God te doen naderen.

“De dienst der offerande in de Nieuw Testamentische Gemeente”

(deel 1-7)

Daarvoor zijn wij geroepen tot priesterdienst voor het brengen van offers. Als wij dat doen en wij daaraan gehoorzaam gaan geworden, zien wij het belangrijke van dat doel. Als de Nieuw Testamentische Gemeente nalaat die priesterdienst te verrichten met zijn offers, dan nadere wij niet genoeg tot God en ook niet tot elkaar en dan kunnen wij ook geen anderen meer tot God doen naderen. Het grote doel van de offerdienst en het brengen van de offers is, dat wij daardoor steeds meer naderen tot God en daarbij naderen tot elkaar en anderen, die er nog niet zijn, doen naderen tot God. Dat is naderbij brengen, dat is **“korban”**.

“Korban” betekent ook niet alleen doen naderen of naderbij brengen, maar ook doen komen. En ook dat heeft een diepe zin, want het is alleen door de weg van de offerdienst en de weg van het brengen van offers, dat wij tot God kunnen komen. Het is de Goddelijke en de enige weg om te komen tot God en tot elkaar. En die weg is toch Jezus, het Offer en de Gave Gods. En Jezus moet gestalte in ons krijgen, want Hij wil nog steeds Zijn priesterdienst voor ons verrichten hier in deze wereld. Daartoe zijn wij geroepen.

Die Goddelijke en Enige weg zal ons uiteindelijk daartoe leiden, wat Gods einddoel is met heel Zijn schepping, opdat God zij alles en in allen. Alleen langs de dienst der offerande komt God tot dat doel, een andere weg is er niet. Al dat streven naar éénheid is een dwaas en demonisch gepraat. God heeft één weg, de weg van het offer, want offer betekent doen naderen en doen komen en zo komen wij tot God en tot elkaar, totdat het grote doel bereikt is, wat **1 Cor. 15:28b** ons leert **“opdat God zij alles in allen”**. Dat is het grote einde.

Tot zover, volgende week gaan wij verder met punt E.

Gods rijke Zegen,
Het Bijbelstudie Centrum.